

[Handelsministeren.]

befolkningen har et berettiget krav på fremsættelse af et virkelig tilbunds gående aktieselskabslovsforslag i næste samling. At det betyder, at vi kommer til at foretage revisioner fremover, er jeg klar over. På den anden side tror jeg, både hr. Poul Dam og jeg er enige om, at i den mere dynamiske tid, vi lever i, i forhold til dengang den nuværende aktieselskabslov blev tilrettelagt, må vi nok vænne os til at skulle ajourføre også aktieselskabsloven væsentligt hyppigere, end det hidtil har været tilfældet. Efter det kendskab, jeg har til de foreliggende forslag om nye direktiver, er det stort set forslag, som jeg ville være glad for at være med til at gennemføre, fordi de bygger på det medbestemmelses- og medindflydelses- og på det åbenheds- og offentlighedsprincip, som hr. Poul Dam og jeg pr. tradition og til daglig er tilhængere af.

Jeg vil meget gerne i udvalget drøfte både selskabers formål og spørgsmålet om svenske firmaers behandling fremover, men først og fremmest må jeg have lov at glæde mig over, at man med de små nuancer i vurderingerne, der skyldes forskellig stillingtagen til større principper, alligevel kan møde en bred enighed om, at det, der foreslås her, er en forbedring af den gældende aktieselskabslov og forsikringslov, som alle vil kunne tiltræde.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagenes overgang til anden behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Grete Hækkerup):** Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.*

(Lovforslaget (nr. 235) findes i tillæg A. sp. 7815, fremsættelsen i tidenden sp. 6010).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Første næstformand (Grete Hækkerup):** Hr. Lysholt Hansen har ordet. (*Lysholt Hansen: Jeg frafalder.*)

**Hans Kjær:** Jeg kan forstå, at vi skal savne hr. Lysholt Hansens bemærkninger — i hvert fald i første omgang. Jeg mener ellers at kunne erindre fra de tidligere år, mens hr. Lysholt Hansen var oppositionsordfører, at han vel over for tilsvarende lovforslag hver gang gik ind for at støtte dem, men ikke gjorde det uden at benytte lejligheden til nogle kritiske bemærkninger om den daværende regerings økonomiske politik.

Det var vist i 1969, hr. Lysholt Hansen betragtede et forslag af denne art som en erkendelse fra regeringen af, at den økonomiske politik, den stod for, var brudt sammen; og i 1971 — sidste gang vi havde lejlighed til at se den tidligere regering fremkomme med et sådant forslag — kan jeg huske at hr. Lysholt Hansen gratulerede med rekorden. Rekorden bestod i, at man havde opnået lån og lånerammer på i alt 3 milliarder kr. til staten og offentlig låntagning på 3 år. Rekorder er ikke holdbare, heller ikke i folketinget, for nu er vi oppe på 2 milliarder kr. i én folketingssamling, så det må vel kunne fastslås, at det er en ny rekord.

Nå, nok om det. Det rent saglige, man skal bedømme efter min opfattelse i forbindelse med et forslag af denne art, kan gå på to forhold. Det ene er, om det er et nødvendigt eller rimeligt begrundet lånebehov, der foreligger, og det andet er, om tidspunktet er belejligt.

Hvad angår det sidste, så er jeg enig i, at en passende bemyndigelse giver de bedste muligheder for at udnytte de gunstigste tilbud, og hvad angår lånebehovet, så må jeg også være enig med økonomi- og budgetministeren i, at selv med en væsentlig forbedring af betalingsbalancen vil finansieringsbehovet fortsat ligge på et højt niveau en rum tid fremover. Man kan beklage det, men man kan ikke bestride det. Så meget klarere vil lånebehovet naturligvis være, hvis vi ikke får en sådan væsentlig forbedring af betalingsbalancen, og jeg skal ikke skjule, at jeg deler ikke den optimisme, som

[Hans Kjør.]

økonomi- og budgetministeren lejlighedsvis lufter herom. Den økonomiske politik, eller måske snarere mangelen på en sådan, der har været denne regerings kendetegn i det snart forløbne folketingsår, med en voldsom oppumpning af de offentlige udgifter helt uden hensyntagen til produktionens bæreevne, giver efter min opfattelse ikke baggrund for optimisme med hensyn til en snarlig forbedring af betalingsbalanceproblematikken af varig karakter.

Når man så studerer de oplysninger, som ministeren giver i bemærkningerne til lovforslaget — oplysninger, som for øvrigt er klare og underbygger forslaget helt — om vore forpligtelser til afdrag og forrentning de næste 10 år, ja, så giver det jo nogle kolde fornemmelser ned langs ryggraden. Foreløbig kulminerer disse forpligtelser med et beløb på knap 1,6 milliarder kr. i 1978. Foreløbig, ja, for nu får tallene jo igen et vældigt skub opad, og det gør de, hver gang vi står i den situation, at vi skal forøge vores låntagning. Det er, ligesom vi nærmer os en situation, der minder om den berømte skrue uden ende, hvor den låntagning, vi har, simpelt hen nødvendiggør den næste, for at vi kan afdrage og forrente på den tidligere. Sådan kan vi tilsyneladende blive ved, hvis ikke vi gør noget virkeligt ved det.

Alt dette gør jo ikke ministerens forslag mindre påkrævet, og mit parti vil da også støtte forslagets gennemførelse. Men det giver nok anledning til at understrege, at vi løser ikke vor økonomiske problematik ved, at regeringen på enhver vis søger forlænget pusterum. En virkelig sanering af den offentlige udgiftspolitik tåler ikke længere udsættelse. Hvis regeringen virkelig ville tage fat, så ved økonomi- og budgetministeren, at der er støtte til det også fra mit parti. Der er derfor ingen gyldig undskyldning for at udsætte den nødvendige saneringspolitik længere, imens problemerne vokser og vokser, så en reel løsning bliver vanskeligere og vanskeligere.

Med den opfordring til regeringen til at

tage fat skal jeg på mit partis vegne tiltræde lovforslaget.

**Damsgaard:** I bladet *Aktuelt* for den 18. maj i år lød en overskrift på forsiden: „Vi låner som gale“. Det var nu private danskere, der var tale om, der lånte, som de var gale. Men hvad med staten? Der må være en grænse for, hvor længe man kan føre økonomisk politik her i landet baseret på at optage lån i udlandet. Jeg vil da ikke bestride, at optagelse af et lån, hvad enten det gælder en enkelt erhvervsvirksomhed, eller det gælder staten, i mange tilfælde kan være en såre fornuftig disposition, hvis man har tillid til ledelsen af virksomhed eller stat. Her er det det sidste, det gælder, og venstre har ikke ovenud tillid til regeringens økonomiske ledelse af vort samfund, herunder evnen til at holde statens udgifter i ave og bremse inflationen. Mon ikke der er en fare for, at store lånoptagelser i udlandet ligesom kan tilsøre vort lands virkelige valutastilling og tilsøre, hvad vi har råd til.

Det er dyrt, mener jeg, at synes rig ved hjælp af lån. Den højtærede økonomiminister oplyser, at de samlede udgifter pr. år til tilbagebetaling og forrentning af statens og anden offentlig udenlandsk gæld i 1973 vil være 1.180 mill. kr., og i 1978 vil de være steget til 1.593 mill. kr. Alle kyndige økonomer, som jeg har hørt udtale sig herom, siger, at vi hertillands har levet over evne; det har vi bl. a. gjort ved hjælp af lånte penge, og de skal betales tilbage. Det er, som jeg har nævnt, ikke småpenge, det drejer sig om.

Jeg gør ikke disse bemærkninger for at motivere, at venstre vil gå imod det foreliggende forslag til lånelov, for det vil vi ikke, men for også at tegne bagsiden af medaljen. Skal denne låntagning i stærkt stigende tempo virkelig få effekt fremover på vort samfunds økonomiske balance, kræver det en ændring i vor indre økonomiske politik, og selv om jeg naturligvis ikke her skal lægge op til en større økonomisk debat, så må jeg måske endnu en gang understrege

**[Damsgaard.]**

nogle betragtninger, jeg gentagne gange har gjort i de forløbne år.

Vort samfund har i mange år taget for let på den nødvendighed, at vi må afpasse vort samlede forbrug efter, hvad vi producerer. Den stadige inflation og de stadige underskud over for udlandet — 1960erne igennem og frem til denne dag — gør for mig at se en økonomisk stramning bydende nødvendig. Og det er ikke noget, jeg blot siger nu, det har jeg sagt gennem årene. Vil den nuværende regering være med til det? Den højtærede økonomister siger jo gentagne gange, at man vil, men der er for mig ikke rigtig noget, der tyder på, at regeringen og dens partier virkelig vil være med til det. Som dansk økonomi i disse år stiller sig, må vi se i øjnene, at flere eller større offentlige bevilninger overvejende vil forøge den del af de offentlige budgetter, der kun tjener inflationen.

Jeg tror, det er uundgåeligt, at vi for en tid må bøje stigningstakten, og jeg siger udtrykkelig stigningstakten. Her er jeg i god overensstemmelse med økonomiministeren, for han har også udtalt, at stigningstakten i de offentlige udgifter over et bredt felt må bøjes nedad. Vil regeringen være med til det? Det har vi ingen beviser fået for. Har den mod til det? Vælgergunst kan jo også købes for dyrt. Når den højtærede økonomiminister gentagne gange, sidst i udtalelsen til Kristeligt Dagblad nu til morgen, appellerer til folketingets øvrige partier om at holde igen på de offentlige udgifter, så er det jo både fromt og godt, men der skal dog en enestående frimodighed til at gøre det på baggrund af regeringens egen spareindsats og dens uhæmmede udgiftspolitik, som den er ført igennem i de sidste 6 måneder. Man kunne have lyst til at sige: fej dog for egen dør, før I appellerer til os andre. Det synes jeg der kan være grund til at sige. Det er ikke vendt mod den højtærede økonomiminister, for han siger jo, vi skal spare, men det er alle de andre bagved, der farer rundt — jeg må ikke bruge et uhøvisk udtryk — der farer rundt og kræver udgifterne, og også har fået dem gennemført i den forløbne tid under denne regering.

Det, jeg her har sagt, har også noget at gøre med den tillid, jeg talte om i forbindelse med låntagning i udlandet. Den nød-

vendighed, som følger af, at vi ikke kan øge vor gæld i udlandet i det uendelige, sætter efter min mening snævre rammer for den indenlandske efterspørgselsstigning, som en regering overhovedet har mulighed for at tillade.

Disse bemærkninger om bagsiden af medaljen, som jeg indrømmer jeg har fremsat igennem mange år, har jeg haft lyst til at gentage her på baggrund af, at vi behandler dette forslag om kæmpelån, som kommer ganske kort efter, at vi har gennemført et tilsvarende 1.000 mill. kr., det er mange penge.

**Grethe Philip:** Det radikale venstre har igennem årene medvirket til at give skiftende regeringer bemyndigelse til optagelse af statslån. Det vil vi også gøre denne gang, hvor regeringen søger om bemyndigelse til at optage et statslån på indtil 1.000 mill. kr. årligt . . . undskyld, dog kun 1.000 mill. kr. Vor begrundelse er som hidtil, at en regering bør have mulighed for efter de skiftende markedsforhold at kunne optage lån på et gunstigt tidspunkt. Langsigtet lånoptagelse vil styrke vor valuta og er i øvrigt specielt ønskelig med den store kortfristede gæld til udlandet, de 12 milliarder kr., som vi nu er oppe på. Så langt så godt.

Der bør dog ved denne lejlighed også siges nogle ord om vort stadige danske hovedproblem på økonomiens område: det fortsatte underskud på betalingsbalancen og de stigende forpligtelser, vi pådrager os i form af renter og afdrag på udenlandsk gæld. Før sidste valg fremlagde det radikale venstre en 5 års plan, hvor vi opstillede en målsætning for dansk økonomi. Vi tog som vort udgangspunkt, at vi burde vende den udvikling med et betydeligt betalingsbalanceunderskud, der var i gang, og hurtigt nå frem til ligevægt på de løbende poster på betalingsbalancen. Konjunkturudviklingen har siden da været ret gunstig, men vi har stadig behov for fra regeringen at få opstillet en samlet plan for udviklingen i dansk økonomi, ikke alene for statens udgifter, men for hele den samlede økonomi. Jeg efterlyser en vurdering af, hvor stor stigning borgerne kan forvente i deres realindkomster i de kommende år, sammenholdt med stigningen i de samlede offentlige udgifter. Jeg forstår på hr. Hans Rasmussens udtale-

[Grethe Philip.]

lelse til Kristeligt Dagblad i gårsdagens avis; at også han efterlyser et sådant samlet oplæg fra regeringen.

Regeringen har i dette finansår, trods alle tilsagn før valget og siden om at føre en ansvarlig økonomisk politik, i det store og hele givet los. Reserverne er mere end opbrugt for dette finansår, og ikke alene det, der er yderligere ifølge økonomiministerens egne oplysninger til udvalget vedrørende budgetoverslagene også beslågt mere end de afsatte reserver for de kommende tre budgetår. Økonomiministeren er nu endelig — efter meget lang tids tøven — gået i gang med besparelser på statsudgifterne, men personlig har jeg svært ved at frigøre mig for en følelse af, at der er en hel del luftpostej i de forslag, der foreløbig er kommet frem.

Statslån kan være hensigtsmæssige både som stabiliserende faktor og som middel til at gennemføre investeringer og strukturelle omlægninger, men statslån bør følges op af en fast økonomisk politik, og det er den, jeg her efterlyser.

**Lysholt Hansen:** Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet, men da hr. Hans Kjær og hr. Damsgaard tilsyneladende slet ikke kan undvære mig heroppe, vil jeg dog gerne have lov at sige, at jeg egentlig troede, at de havde haft så megen skam i livet, at de også havde undladt at tage ordet ved denne lejlighed, når de bare tænkte en lille smule tilbage på, hvad de sagde for ganske kort tid siden, da vi stod i samme situation med forslag om statslån under en VKR-regering. Jeg må nok sige, det er lidt groft, at man så kort efter har glemt det. Selvfølgelig må jeg erkende, at det er bedre at blive bagklog end aldrig nogen sinde at blive klog. Det, der sker i øjeblikket, er jo, at man står og fortæller, at det er en frygtelig situation, vi er kommet i. Hvad er det dog for noget at fortælle? Realiteten er, at der ligger en afdragsbyrde fra den foregående regerings tid og fra vore foregående regerings tid, der maksimalt vil nå omkring 1½ milliard kr., inden de lån optages, der kan optages i henhold til det forslag, der foreligger her. Lad os dog være enige om at bære det ansvar. Det er da et fornuftigt ansvar, som vi kan være tjent med at bære alle sammen.

Nu siger hr. Damsgaard, at han har ingen tillid til — jeg har hørt den tale nogle gange — at denne regering vil holde igen på statens udgifter. (*Damsgaard:* Det har jeg heller ikke!). Nej, og det kneb også med den foregående. Det er derfor, jeg siger: hellere være bagklog end slet ikke være klog. Hvad skete der da under den foregående regering? Jeg kan ikke lade være med at sige det. Da vi overleverede styret til den foregående regering, var skatte- og afgiftsbyrden herhjemme 37,8 pct. af nationalproduktet. Da vi overtog det igen, var den 50,5 pct. Jeg synes bare lige, man skal huske det. I år når vi op på en 52-53 pct. Vi har da et stykke vej, inden vi har nået det mål — og jeg tør ikke engang love, at vi kan nå det mål — som den foregående regering har stillet op for os.

Den foreslåede bemyndigelse til lånoptagelse er en fornuftig disposition, således at vi ikke kommer ud i den samme situation, som den foregående regering var i i 1969, hvor man, fordi man hellere ville låne herhjemme til at klare sin kortfristede gæld, pludselig stod i den situation, at pengene flød ud af valutakassen, således at den blev tom. Vi skulle nødig stå i den situation igen. Det er rigtigt, som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at der er indgået nogle aftaler nu om valutaforhold og om de indbyrdes kurser, som gør, at vi vel vanskeligere kan komme ud i en sådan situation igen, hvor der bliver en så voldsom spekulation, men den kan komme. Vi må erkende, at vi har en kortfristet gæld på 12 milliarder kr. over for en valutabeholdning på 5,4 milliard kr., og så er risikoen der. Hvis vi ellers lader være med at bruge disse penge til forbrug, som der her gives mulighed for at låne, så er det en klog og fornuftig disposition, at vi sørger for at have en ordentlig valutabeholdning til sikring i sådanne situationer, som man kan komme ud i, det må jeg dog have lov at sige.

Jeg må måske lige have lov at spørge ministeren om en ting. Jeg havde lejlighed til i aftes i fjernsynet at høre to bankdirektører, oven i købet med en nationalbankdirektør og en professor, der hedder Ølgaard, i spidsen, ligefrem gøre sig lystige over det, som vi herinde snakker om, at vi må sørge for at få forbruget ned. Jeg var virkelig chokeret over at høre, at disse folk på den

[Lysholt Hansen.]

ene side angriber staten for at udvide sit forbrug, samtidig med at den — med rette, mener jeg — animerer til, at borgerne skal sætte forbruget ned, mens de på den anden side i fjernsynet ligefrem på en munter facon siger til befolkningen, at det gør da ikke noget, om man optager nogle kviklån på 1.000 mill. kr. Det er jo kun et par milliarder kr. Jeg ved i øvrigt ikke, hvor man havde det tal fra. Disse folk, som den ene dag skælder folketing og myndigheder ud for letsindighed i økonomisk henseende, sidder den anden dag flot og siger: det gør såmænd ikke så meget, om det private forbrug vokser. Det private forbrug er bl. a. det, vi gerne vil prøve at holde nede for at få orden i dette lands handels- og betalingsbalancetilstand. Jeg ved egentlig ikke, hvad økonomi- og budgetministeren sagde til disse folk derovre i går på bankernes møde, for jeg må sige, jeg var chokeret over at se dem om aftenen sidde og gøre det til småting, at man på denne måde i virkeligheden brugte den store likviditet, der er i pengeinstitutterne i dag, til bare at sørge for at få forbruget til at stige. Det var nemlig ikke investeringerne, det drejede sig om, men forbruget.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg var også forundret over forleden dag at høre sparekassernes formand stå og animere til indkomstpøolitik og beklage de store stigninger, der var i lønningerne, når man samtidig ved, at disse folk og de ledende folk i sparekasseverdenen og bankverdenen er nogle af dem, der har de højeste lønninger. Jeg vil egentlig spørge ministeren: var det ikke muligt at få en fornemmelse af, hvad i hvert fald bankernes og sparekassernes ledere og højt lønnede ansatte får i løn, inden vi måske skal til at tale indkomstpøolitik? Så havde man i hvert fald et sammenligningsgrundlag med, når vi skal se på, hvilke lønninger vi giver i stat og kommuner. Hvis disse tal kom frem, tror jeg egentlig ikke, at de folk, der taler dunder til os andre, ville tale så højt, som de gør, når de aflægger deres årsberetninger.

Ja, jeg følte mig altså provokeret til at sige dette. Jeg synes, det er et fornuftigt forslag, og jeg vil endda gerne have lov at sige til hr. Damsgaard, at vi har optaget lån indtil nu under denne regering på 1,3 milliard kr., men vi har forøget valutabeholdnin-

gen med 2 milliarder kr., så det er da ikke helt galt. Det er da gået den rigtige vej. Jeg synes, hr. Damsgaard og hr. Hans Kjær skulle tænke en lille smule over, at valutabeholdningen i dag er 5,4 milliard kr., hvorimod den ultimo oktober 1971 var 3,4 milliard kr. Det er altså ikke sådan, at de penge, der er optaget i lån, er spist op. De står til en fornuftig anvendelse, til at imødegå vanskelige situationer, og det tror jeg er fornuftig tale. Jeg synes, man skulle have fulgt mit eksempel i første omgang og frafaldet ordet.

**Lütken:** Jeg skal ikke forlænge debatten, blot meddele, at mit parti kan stemme for det foreliggende lovforslag.

**Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup):** Jeg skal heller ikke forlænge debatten ret meget. Jeg beundrer i og for sig det mod, som den borgerlige oppositions ledere eller repræsentanter ved denne lejlighed viser. De udtalelser, de ærede medlemmer kom med, er jo, når man kender de faktiske forhold, strenge at høre på for et voksent menneske.

Når man tænker på, hvad der mislykkes under den tidligere regering, når man tænker på, at i de sidste år, vi havde den tidligere socialdemokratiske regering, havde vi et underskud på den løbende betalingsbalance på 1,7 milliard kr., og det sidste fulde år, hvor den borgerlige regering sad, var betalingsbalanceunderskuddet på de løbende poster 4 milliarder kr., så kræver det virkelig mod at stå op her og harcelere over, at det nu går fremad, for det er jo sandheden. Jeg respekterer, at hr. Hans Kjær erkendte det.

Jeg må også sige, at jeg beundrer især hr. Damsgaard. Når man tænker på, hvad der ikke lykkedes for den tidligere regering i retning af at gennemføre besparelser, og hvad denne regering har lagt frem — og gennemfører — så synes jeg, det kræver mod. At hr. Damsgaard så tilføjer, at han forgæves i de sidste mange år har bestræbt sig for besparelser, men at det bare ikke var muligt for ham, gør jo ikke sagen et klap kønnere — hvis udtrykket „et klap“ er i overensstemmelse med forretningsordenen.

Jeg er villig til at tage den debat, men skal vi ikke vente med den til på torsdag;

## [Økonomi- og budgetministeren.]

Jeg synes, det er et lidt sent tidspunkt i dag. Men jeg glæder mig, jeg glæder mig til den debat, når vi skal gøre tingene op.

Jeg er ked af at måtte sige dette, for jeg må jo ellers takke ordførerne for tilslutning til lovforslaget, og det er selvfølgelig det vigtigste, at man uanset de lidt sure bemærkninger er enige i, at det er hensigtsmæssigt, om end ikke strengt nødvendigt, så hensigtsmæssigt at foretage denne disposition. Den er fornuftig, den er rimelig, den er hensigtsmæssig, og derfor takker jeg for tilslutningen; lad os så gemme debatten, til vi får lejlighed til den på torsdag.

**Hans Kjær:** Jeg vil give tilslutning til ministerens opfordring til at gemme den del af debatten til på torsdag. Så får vi jo nok en underbygning af, hvordan det nu lykkes at spare på et højere niveau. Til slut vil jeg bare konstatere, at de få tilstedeværende i salen kom ikke til at savne hr. Lysholt Hansen, og det var da en oplevelse for dem som sædvanlig.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Første næstformand (Grete Hækkerup):** Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af jordemodergerning og forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Fødselshjælp m. m.) har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Clara Munck har meddelt mig, at hun ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Med hvilken hjemmel har ministeren i sit cirkulære af 21. april henstillet til kommunernes sociale udvalg at indføre central administration af pladsfordelingen i daginstitutionerne?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 29. maj kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til adoptionslov.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Forældremyndighed over børn uden for ægteskab).

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Prøvelse af beslutning om adaption uden samtykke).

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Lembourn m. fl.].

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om erstatning for vaccinationsskader.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling i Københavns amtsråds-kreds.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om udligning mellem kommuner i hovedstadsområdet.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om film og biografer.

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om private fællesveje. (Privatvejslov).

[Første næstformand.]

11) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af byggelev.  
(Om vejforhold).

12) *Første behandling af:*

Forslag til lov om miljøbeskyttelse.

13) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

og

forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste første næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.35.

## 105. møde.

Mandag den 29. maj kl. 13.30.

**Formanden:** Medlemmer af folketinget K. J. Mortensen, Niels Ravn, Guldborg, Bernhard Baunsgaard og Morten Lange har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende visse naturforekomster.*

Skatteudvalget har afgivet betænkning over:

forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave,

forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændring af beskatningsprocenter m. v.) og

forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom. (Ophævelse af afståelsesafgiften m. v.): Eksemplarer er omdelt.

Socialudvalget har afgivet betænkning over:

forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel,

forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Ophævelse af regler om dagpenge m. m.),

forslag til lov om ændring af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Ophævelse af regler om dagpenge m. m.),

forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelser. (Barseldagpenge),

forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension),

forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension) og

forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående statsrevisorernes betænkning har afgivet betænkning over den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1969-70. Eksemplarer vil blive omdelt.

Retsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af retsplejeloven og myndighedsloven. (Ændringer i rets- og politikredsinddelingen m. v.). Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om egnsudvikling har afgivet tillæggsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Medlem af folketinget Poul Dam har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren sikre, at der ikke sker kønsdiskriminering ved universiteters og højere læreanstalters karaktergivning og ansættelser?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.